

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.489 van 29 juni 2000
in de zaak A. 89.128/VII-20.349.**

In zake : de b.v.b.a. RAMSES,
die woonplaats kiest bij
advocaten Ph. COENRAETS en W. VANPARIJS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Bolwerksquare 1 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. RAMSES op 21 januari 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
besluit van 25 november 1999 van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het door
haar ingestelde beroep tegen het besluit van 28 juni
1999 van het college van burgemeester en schepenen van
de stad Vilvoorde, houdende weigering van de vergunning
voor de exploitatie van een lunapark met
50 speelautomaten, gelegen aan het Stationsplein 1 te
Vilvoorde, niet wordt ingewilligd en het beroepen
weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
W. VANPARIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van
de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. Op 12 april 1999 vraagt de verzoekende
partij aan het college van burgemeester en schepenen van
de stad Vilvoorde een milieuvergunning voor een lunapark
met 50 speelautomaten op het bovenvermelde perceel.

De vergunning wordt geweigerd met een
besluit van 28 juni 1999.

1.2. Op 28 juli 1999 tekent de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant beroep aan tegen deze weigering.

1.3.1. De afdeling ruimtelijke ordening verleent op 12 augustus 1999 volgend ongunstig advies :

"In overeenstemming met het Vlarem deel ik u mee dat het perceel waarop de aangevraagde inrichting zich bevindt volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij K.B. van 7 maart 1977, gelegen is in een woonzone met bijzondere bepalingen.

Binnen een straal van 500 m bevindt zich :

- ten noorden : woongebied met bijzondere bepalingen
- ten zuiden : zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen (station), industriegebied
- ten oosten : idem
- ten westen : woongebied met bijzondere bepalingen en parkgebied

Er is geen Algemeen Plan van Aanleg. Er is een Bijzonder Plan van Aanleg (nr. 66-'station' - M.B. van 6/5/1996), welke voor het perceel een 'zone voor woningen, winkels, kantoren en diensten, horeca en gemeenschapsvoorzieningen op stedelijk niveau' voorziet.

Een kopie van het gewestplan is bijgevoegd zodat u beschikt over de beschrijving van de bestemmingen zoals beschreven in art. 21 van het Vlarem.

Een lunapark is een recreatieve en hoogwinstgevende activiteit die NIET als een handels- of dienstverlenende activiteit ten bate van de stations-omgeving kan worden aanzien.

Deze omgeving wordt gedomineerd door scholen, aantrekkelijke woonstraten en een kleinstedelijk station met een middelgrote attractie. Er worden bijzondere inspanningen geleverd tot het verder herwaarderen van deze aantrekkelijke en kansrijke buurt met een hoge potentie. De inbreng van een laagwaardige en omgevingsvreemde activiteit is derhalve zowel in strijd met de bepalingen van het B.P.A. als met de plaatselijke goede ordening".

1.3.2. Het bestuur milieuvergunningen adviseert gunstig op 3 september 1999.

1.3.3. De provinciale milieuvergunningscommissie adviseert de gevraagde vergunning te verlenen.

Het advies stelt :

"1. Er wordt in de consideransen van het bestreden besluit inderdaad op verschillende plaatsen gesteld dat de aangevraagde inrichting (lunapark, speelzaal) planologisch en stedenbouwkundig onverenigbaar is met de bepalingen van het B.P.A. 'Station' omwille van het recreatieve karakter van de inrichting.

Uit het auditoraatsverslag van de Raad van State d.d. 25.05.1999 (zaak nr. A/A. 83.066/VII-18.006) dat beroepindiener bijvoegde, blijkt inderdaad dat een lunapark-speelzaal een commerciële activiteit is, die planologisch en stedenbouwkundig kan gelijkgesteld worden met een horeca-zaak en derhalve verenigbaar is met woongebied.

Ook in het arrest van de Raad van State nr. 71.375 van 29.01.1998 (stad Sint-Niklaas/bestendige deputatie Oost-Vlaanderen) wordt gesteld dat de inrichting van een lunapark-speelzaal met 49 toestellen verenigbaar is met de ligging in een woongebied met culturele en/of esthetische waarde, dicht bij het centrum gelegen en in de directe omgeving van verschillende horecazaken en cafés;

Anderzijds wordt in het arrest van de Raad van State nr. 66.910 van 24.06.1997 (N.V. LERUS CENTERS/bestendige deputatie Antwerpen) gesteld dat een lunapark met 200 speelautomaten waarboven appartementen gelegen zijn wegens zijn grootschaligheid de draagkracht van het woongebied overstijgt.

Op basis van de jurisprudentie kan derhalve besloten worden dat de aangevraagde inrichting (lunapark-speelzaal met toestellen voor totaal 50 spelers), niet gelegen onder of naast bewoonde gebouwen, planologisch en stedenbouwkundig verenigbaar is met de ligging in het woongebied en verenigbaar is met de bepalingen van het B.P.A. 'Station'. Het aangevoerde argument is derhalve gegrond.

2. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat maatschappelijke, morele en sociale aspecten van de uitbating buiten de beoordelingsbevoegdheid vallen van de vergunningverlenende overheden en dat vormen van hinder zoals vandalisme, voortspruitend uit onrechtmatige daad, buiten het kader van de milieu-reglementering vallen.

Ook is verre van evident dat bezoekers van een lunapark waar geen alcoholische dranken worden geschonken, meer nachtlawaai zouden veroorzaken dan bezoekers van cafés en andere horecagelegenheden.

De jurisprudentie van de Raad van State laat er derhalve niet de minste twijfel over bestaan dat weigeringsmotieven, gestoeld op morele en ethische overwegingen of op mogelijk vandalisme of ander wangedrag van bezoekers van de inrichting op de openbare weg, niet kunnen en mogen aangewend worden in een beslissing betreffende een milieuvergunnings-

aanvraag. Ook dit aangevoerde argument is derhalve gegrond.

3. Gelet op de aard van de geplaatste toestellen, de constructie van het gebouw, de ligging in het centrum vlakbij het station, het feit dat er geen aanpalende woningen zijn, kan de exploitatie op zich van de aangevraagde inrichting geen aanleiding geven tot geluidshinder in de omgeving.

Zoals boven reeds aangegeven kan eventueel wangedrag (nachtlawaai) van bezoekers evenmin worden aangewend als weigeringsmotief van een milieuvergunning. Het aangevoerde argument is gegrond.

4. (...)"

1.3.4. Op 22 november 1999 stelt de coördinator van de directie bij de provinciale dienst leefmilieu een nota op ten behoeve van de bestendige deputatie :

"De Raad van State laat een mogelijkheid open om de uitbating van een lunapark in woongebied te weren door aan te tonen dat de uitbating de draagkracht van het woongebied overschrijdt.

Aanvullend op het ongunstige advies van de ASV (zie nota PMVC van 25/10/99) zou dit argument als volgt kunnen uitgewerkt worden om bovengenoemde vergunning te weigeren (hiervoor werd telefonisch overleg gepleegd met de ASV op 18/11/'99).

Een lunapark is een recreatieve en hoogwinstgevende activiteit die niet als handels- of dienstverlenende activiteit ten bate van de stationsomgeving kan worden aanzien.

Deze omgeving wordt gedomineerd door scholen, aantrekkelijke woonstraten en een kleinstedelijk station met een middelgrote attractie.

Er worden bijzondere inspanningen geleverd tot het verder herwaarderen van deze aantrekkelijke en kansrijke buurt met een hoge potentie.

De inbreng van een laagwaardige en omgevingsvreemde activiteit is derhalve zowel in strijd met de bepalingen van het BPA nr. 66 'station' (M.B. van 06/05/1996) als met de plaatselijke goede ordening.

De inplanting van het lunapark zou de realisatie van de doelstellingen van bovengenoemd BPA in het gedrang brengen.

Het BPA heeft als doel hoogwaardige tewerkstelling en onderzoeksprojecten aan te trekken en zodoende de omgeving op te waarderen. De ontsluiting van de omgeving door de aanwezigheid van het station speelt hierbij een belangrijke rol.

Anderzijds zou de aanwezigheid van het lunapark toenemend verkeer van personenwagens in de omgeving genereren waardoor de draagkracht van het gebied in het gedrang gebracht wordt".

1.4. Het bestreden besluit verklaart het beroep ongegrond en bevestigt het beroepen weigeringsbesluit.

Het steunt voornamelijk op de volgende motieven :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse vastgesteld bij KB van 07/03/1977, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn art. 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat de inrichting volgens het BPA nr. 66 'Station', goedgekeurd bij Ministerieel Besluit d.d. 06.05.1996, gelegen is in een multifunctionele zone, bestemd voor woningen, winkels, kantoren en diensten, horeca, gemeenschapsvoorzieningen op stedelijk niveau en andere overheidsdiensten;

Overwegende dat onderhavig beroep werd ingesteld door de exploitant tegen de beslissing van 28.06.1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde, houdende weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een lunapark;

Overwegende dat de inrichting ondergebracht is in een bestaand gebouw met uitsluitend een commercieel karakter;

dat het gebouw gelegen is aan de rotonde van het Stationsplein, vlak aan het station;

Overwegende dat er geen woningen rechtstreeks palen aan de inrichting; dat de meest nabijgelegen woningen zich situeren op 50 m van de inrichting;

Overwegende dat de inrichting een lunapark betreft, uitgerust met uitsluitend wettelijk toegelaten kansspelen, volgens het repertorium van de automatische ontspanningstoestellen van het Ministerie van Financiën;

dat het in casu gaat om simulatiespelen van paardenwedrennen, een geautomatiseerd 'craps'-spel (teerlingen), een soort jack-pots ('slots') en aanverwante;

Overwegende dat een lunapark een recreatieve en hoogwinstgevende activiteit is die niet als handels- of dienstverlenende activiteit ten bate van de stationsomgeving kan worden aanzien;

dat deze omgeving wordt gedomineerd door scholen, aantrekkelijke woonstraten en een kleinstedelijk station met een middelgrote attractie;

dat er bijzondere inspanningen worden geleverd tot het verder herwaarderen van deze aantrekkelijke en kansrijke buurt met een hoge potentie;

dat de inbreng van een laagwaardige en omgevingsvreemde activiteit derhalve zowel in strijd is met de

bepalingen van het BPA nr. 66 'Station' (MB van 06/05/1996) als met de plaatselijke goede ordening;
dat de inplanting van het lunapark de realisatie van de doelstellingen van bovengenoemd BPA in het gedrang zou brengen;
dat het BPA als doel heeft hoogwaardige tewerkstelling en onderzoeksprojecten aan te trekken, en zodoende de omgeving op te waarderen; dat de ontsluiting van het station hierbij een belangrijke rol speelt;
dat anderzijds de aanwezigheid van het lunapark toenemend verkeer van personenwagens in de omgeving zou genereren waardoor de draagkracht van het gebied in het gedrang komt";

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel

2.1.1. Standpunten van de partijen

2.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar enig middel onder meer de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, en van het bijzonder plan van aanleg nr. 66 "Station", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 6 mei 1996; dat zij dit middel als volgt adstrueert :

"Ten onrechte stelt de bestreden beslissing dat de aangevraagde inrichting enkel recreatieve doeleinden

heeft en niet thuishoort in deze zone, bestemd voor onder andere winkels, kantoren, horeca, ...

(...)

De multifunctionele zone voorzien in het BPA nr. 66 mede bestemd voor 'winkels, horeca, kantoren en diensten' behelst uiteraard tevens commerciële dienstverlening zoals dewelke die door de aangevraagde inrichting wordt bedoeld.

Algemeen wordt aangenomen dat ook het uitbaten van speelautomaten een commerciële dienstverlening uitmaakt.

(...)

Aangezien de strijdigheid van het project met de planologische voorschriften van de verschillende plannen en in het bijzonder met deze van het B.P.A. nr. 66 een decisief weigeringsmotief was, wordt de bestreden beslissing onwettig gemotiveerd.

(...)

Zelfs in geval van onderzoek van verenigbaarheid van het project met de plaatselijke goede ordening, moet de bevoegde overheid deze verenigbaarheid op een redelijke wijze onderzoeken. Een beslissing die zich kennelijk op onredelijke motieven steunt schendt artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, doordat de verwerende partij de vergunning heeft geweigerd zonder de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving grondig en nauwkeurig te onderzoeken.

A contrario werd beslist door Uw Raad, in een arrest Stad Sint-Niklaas, nr. 71.375, d.d. 29 januari 1998, dat de overweging volgens dewelke een inrichting dicht bij het centrum gelegen en in de directe omgeving van verschillende horecazaken en café's een redelijke motivering van verenigbaarheid met de plaatselijke goede ordening uitmaakt. In casu zijn de omstandigheden niet fundamenteel verschillend. De voorziene inrichting moet in de directe omgeving van horecazaken en café's plaatsvinden. Het motief volgens dewelke 'de inplanting van het luna-park de realisatie van de doelstellingen van bovengenoemd BPA in het gedrang zou brengen' blijft vaag en onnauwkeurig. Welke zijn deze doelstellingen en in welke mate brengt het project deze(n) in het gedrang? Men leest: 'Dat het BPA als doel heeft hoogwaardige tewerkstelling en onderzoeksprojecten aan te trekken, en zodoende de omgeving op te waarderen; dat de ontsluiting van het station hierbij een belangrijke rol speelt'. Dit soort motivering is niet aanvaardbaar. De appreciatie van de tegenpartij heeft enkel een economisch(e) karakter -men moet een bepaalde categorie van activiteit(en) aantrekken en niet anderen- die niets te maken heeft met een onderzoek van de verenigbaarheid van de activiteiten met de nabuur (zie: R.v.St., 12 januari 1989, DE BACKER, nr. 31.744).

Overigens kan men er moeilijk van uitgaan dat het vergunnen van de uitbreiding van een lunapark, zonder verhoging van de bestaande oppervlakten, deze doelstellingen in het gevaar zal brengen en dit in het kader van een multifunctionele zone (bestemd voor woningen, winkels, kantoren en diensten, horeca, gemeenschapsvoorzieningen op stedelijk niveau en andere overheidsdiensten). De weigering van een milieuvergunning heeft zeker niet als gevolg een einde te maken aan de bestaande activiteiten. In dit perspectief, moet men herhalen dat het pand waar de exploitatie van verzoekster gevestigd is een soort BRICO-zaak was. Aan het Stationsplein te Vilvoorde zijn tevens gevestigd een café, een snackbar en een winkel 'ELECTRO-CASH' (zie foto's in bijlage(n) 5). Tegenpartij stelde dat 'de omgeving gedomineerd wordt door scholen, aantrekkelijke woonstraten en een kleinstedelijk station met een middelgrote attractie'. De realiteit is dat grote gedeelten van het Stationsplein geteisterd worden door leegstand, dat er op het Stationsplein zo goed als geen bewoning bestaat (zie foto's), en dat het straatbeeld allesbehalve aantrekkelijk is. In tegenstelling met de bewering van tegenpartij, zijn er geen scholen in de directe omgeving van de inrichting, en zeker niet op het Stationsplein ...(de eerste school bevindt zich op enkele honderden meters). De appreciatie van tegenpartij vindt dus geen steun in de realiteit en is bijgevolg totaal willekeurig.

Verder noemt de tegenpartij de activiteiten van verzoekster omgevingsvreemd, terwijl de omgeving van een station klassiek de vestigingsplaats in vele steden is van dit soort activiteit (zie in Antwerpen, Mechelen, Gent, Sint-Niklaas, enz...). In elk geval lijkt deze beoordeling op zijn minst vreemd en kan zij leiden tot willekeur.

Tenslotte kan men ook lezen, als motief van weigering, dat : 'de aanwezigheid van het lunapark toenemend verkeer van personenwagens in de omgeving zou genereren waardoor de draagkracht van het gebied in het gedrang komt'. Deze motivering kan voor elke commerciële uitbating gelden. Z(o)'n motivering houdt geen specifieke appreciatie in.

(...)

Overigens kan men toevoegen dat de klanten van het lunapark gemakkelijk per trein of per bus (kunnen) aankomen. Het Stationsplein is immers een knooppunt voor het openbaar vervoer.

Een stevige motivering was in ieder geval noodzakelijk precies omdat de provinciale vergunningscommissie van de provincie Vlaams-Brabant op 6 oktober 1999 een positief advies had gegeven.

Ten gronde, kan men laten gelden het feit dat een uitbreiding van het aantal spe(e)lautomaten geen automatisch(e) verhoging van het cliënteel impliceert. De uitbreiding heeft tot doel een hogere diversiteit van spelen aan te bieden. Dit betekent helemaal niet dat het cliënteel zal stijgen. Verzoekster heeft enkel tot ambitie haar bestaande cliënteel te kunnen bewaren";

2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt dat de planologische onverenigbaarheid van de inrichting blijkt uit het ongunstig advies van de afdeling ruimtelijke ordening en dat de in dat advies gedane stedenbouwkundige beoordeling niet kennelijk onredelijk is omdat de stationsomgeving te Vilvoorde een esthetische schoonheid bezit en met betrekking tot die omgeving verschillende renovatieprojecten zijn uitgewerkt, dat de overweging dat de draagkracht van het gebied wordt overschreden door de exploitatie van de inrichting een deugdelijk motief is om de vergunning te weigeren, dat de vergunningverlenende overheid in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de goede plaatselijke ordening in het gedrang zal komen door de toename van het autoverkeer en, tenslotte, dat in het bestreden besluit afdoende gemotiveerd is waarom wordt afgeweken van het niet-unanieme advies van de provinciale milieuvergunningscommissie;

2.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

2.1.2.1. Uit de hoger aangehaalde motivering van het bestreden besluit blijkt dat dit in wezen gestoeld is op de stelling dat de uitbating van het gevraagde lunapark

onverenigbaar is met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 66, "Station", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 6 mei 1996.

De voor deze zaak relevante stedenbouwkundige voorschriften met betrekking tot de "multifunctionele zone" waarin het betrokken perceel gelegen is, luiden als volgt :

"Dit gebied is bestemd voor woningen, winkels, kantoren en diensten, horeca, gemeenschapsvoorzieningen op stedelijk niveau en andere overheidsdiensten.

Binnen deze zone wordt een optimale verwevenheid van functies toegelaten".

2.1.2.2. Het bestreden besluit lijkt er ten onrechte van uit te gaan dat een lunapark niet kan beschouwd worden als een handels- of dienstverlenende activiteit.

Er valt in het bijzonder niet in te zien hoe "een recreatieve en hoogstwinstgevende" activiteit geen "handels- of dienstverlenende activiteit ten bate van de stationsomgeving" zou kunnen zijn.

2.1.2.3. De toepasselijke bestemmingsvoorschriften lijken geen onderscheid te maken tussen "hoogwaardige" en "laagwaardige" activiteiten of tewerkstelling.

De verwerende partij duidt ook niet aan uit welk voorschrift van het bijzonder plan van aanleg blijkt dat dit "als doel heeft hoogwaardige tewerkstelling en onderzoeksprojecten aan te trekken", en wat onder "hoogwaardig" en "laagwaardig" moet worden begrepen.

2.1.2.4. Tenslotte valt niet direct in te zien hoe de aanwezigheid van het betrokken lunapark het verkeer van personenwagens dermate zou doen toenemen dat de draagkracht van de betrokken stationsomgeving, gelegen in een stadscentrum, met een uitgesproken commerciële bestemming, "in het gedrang komt";

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat de verzoekende partij op goede gronden inroept dat haar voortbestaan, als "startende" vennootschap, waarvan de betrokken activiteit de enige is, door de bestreden weigeringsbeslissing bedreigd wordt, ook al kan zij zonder vergunning 29 speelautomaten uitbaten; dat zij aannemelijk maakt dat het plaatsen van de bijkomende toestellen noodzakelijk is om het hoofd te kunnen bieden aan de concurrenten die een meer gediversificeerd aanbod kunnen bieden;

3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 november 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep ingesteld door de b.v.b.a. RAMSES tegen het besluit van 28 juni 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde, houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een lunapark met 50 speelautomaten, gelegen aan het Stationsplein 1 te Vilvoorde, niet wordt ingewilligd en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.